

Hensyn til Valglovan, som her foreligge, idet dette ganske sikkert vil medføre en alvorlig Lære for andre kommende Valgbestyrrelser om, naar de ville sikre sig deres Kandidats Valg selv med een Stemme, da at sørge for, at Valget foregaar efter Lovens bogstavelige Anvendelse, saa at der ingen Mangel kan være tilsteede. Det er tillige i dette Tilfælde af særdeles Interesse, at det er en saa høitstaende, intelligent Kandidat og tillige gammel Rigsdagsmand, som der her er Tale om. Jeg tror, at det vil erkjendes, at der ikke er et eneste Menneske tilsteede i dette Folkething, som virkelig personlig kunde ønske Minister Klein udelukket fra denne Sal; jeg vil i alt Fald høre det af Vedkommendes egen Mund, før jeg vil tro derpaa. Men det er sikkert, at netop over for en saadan Kandidat har Forkastelsen af Valget sin særegne Interesse, idet dette ved Siden af vil gjøre Valgbestyrrelserne ikke blot forsigtige, men fuldkommen loyale over for Valglovens Bestemmelser og saaledes indirekte fremtvinge netop det, som det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds ikke tror paa, men som jeg mener, at vi som Folkethingsmænd nødvendig maa tro paa, nemlig at Lovens fulde Anvendelse kan komme til Gylldighed ved Valgene. Jeg har ikke skyet at udtale dette her, fordi jeg ventede, at netop fra denne Sal vilde Ordet lyde længere, end det ellers nogenstunde vil komme, at det vilde lyde over det hele Land. Efter min Mening ligger Skaden ved Hensyn til vore Valg netop paa det Punkt, jeg her har betegnet, og jeg mener, at, naar den fornødne Respekt for Valget kommer tilsteede, naar denne Følelse, om jeg saa maa udtrykke mig, af Valgets Ønske gjør sig gjældende, saa ville vi faae færre og færre og tilsidst slet ingen af den Slags Udsættelser, som vi have faaet saa mange af i dette Tilfælde.

Schjønning: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimnestad) sluttede sit sidste Foredrag i Formiddagsmødet med en Henvendelse til mig, der var saa nærgaaende og saa personlig, at jeg ikke kan Andet end svare derpaa, hvor nødig og hvor sjældent jeg end indlader mig paa personlige Bemærkninger. Det ærede Medlem fremtilliede det, som om jeg med en vis Skadefryd havde talt om, at nu vilde Kleins Valg blive kasseret, som om jeg fremdeles med en vis Haan havde sagt, at han skulde vises ud af Salen, og som om jeg endelig i en Følelse af indbildt Magt havde lovet, at han ikke skulde komme her mere igen. Jeg tør paasta, at dette er en saa grov Misforstaaelse af mine Ord som vel mulig, og jeg tør sige, at det ærede Medlem er ene derom. Jeg har sagt, at, naar jeg efter gjentagen rolig og libensfabeløs Overveelse er kommen til det Resultat, at jeg ikke turde give min Stemme til Anerkjendelsen af dette Valg, da gjorde det mig ondt, at jeg saaledes skulde være

med til at forkaste netop Kleins Valg. Det ærede Medlem har ikke den allermindeste Berettigelse til at tro, at dette ikke skulde være oprigtig ment fra min Side. Hvad Udtrykket at blive viist ud af denne Sal angaar, da vilde det være aldeles utilbørligt, hvis der havde ligget den allermindeste Haan deri; men, naar det aldeles ikke er Tilfældet, da er det en billedlig Betegnelse af, hvad der sker, naar et Valg bliver kasseret. Jeg tror, at Billedet som saadant er ret træffende; om det derimod er smagsfuldt eller ikke, maa jeg ganske henstille. Og, naar jeg endelig har sagt, at dette Valgs Forkastelse muligvis kunde bevirke, at Klein aldrig mere blev Medlem af Forsamlingen, da vil jeg tillade mig at minde det ærede Medlem om, at Finansminister Krieger, Ordfører i Grundlovsagen, har ogsaa en Gang været Medlem af Folkethinget, men, efter at han to Gange var falden igjennem paa Valgtribunen, først i Kjøge og senere et Sted i Randers Amt, vilde han ikke mere udsætte sig herfor og traf sig tilbage, og har siden den Tid aldrig været Medlem af Folkethinget. Nu er det dog ikke saa urimeligt at antage, at en Mand af saa fremragende Dydighed som Klein, hvis han nu stiller sig og atter skulde falde igjennem, og saaledes maa siges tre Gange at være falden igjennem ved Folkethingssvalgene — det er nemlig i saa Fald tredie Gang — kunde synes, at han ikke mere vilde udsætte sig for en saadan Ekspedition og vilde trække sig tilbage. Det var da formentlig ret naturligt, at denne Tanke ogsaa paatrængte sig mig, og at jeg kom til at give den Ord; men at der heri skulde ligge noget som helst Ønske om, at Klein ikke mere kom her, maa jeg bestemt benegte. Naar der nu bliver Omvalg i Aalborg, vil min Sympathi være paa Kleins Side; det kommer af, at jeg er alt Andet end Partimand; men det er muligt, at det ærede Medlem ikke kan forstaa dette Standpunkt. Saa Meget tør jeg i alt Fald sige, at, hvis en Mand som Folkethingsmænd Klein — her tales jo om Folkethingsmænd, ikke om Ministeren — ikke mere skulde blive Medlem af dette Thing, da vil han i særdeles høi Grad blive savnet baade af Høire og Venstre.

Nimnestad: Jeg havde ikke troet oftere at skulle tage Ordet i denne Sag; men forskjellige af de Udtalelser, der ere faldne her i Aften, have haft en saa direkte Henvendelse til mig, at jeg ikke kan Andet end rette nogle Ord derimod. Dette gjælder i fortrinlig Grad ogsaa om de sidste Ytringer, der nu fremkom fra det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjønning). Det ærede Medlem tror, at jeg skulde være ene i min Opfattelse af hans Udtalelse; deri tror jeg, han tager fuldstændig fejl. Jeg er naturligvis overbevist om, at det ærede Medlem mente sine Ytringer, saaledes som han nu har forklaret dem, men jeg er ikke mindre overbevist om, at den Gang,